

Arrest

nr. 125 918 van 22 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2014 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 15 mei 2014 tot afgifte van een inreisverbod.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DEJAEGHER, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Artikel 39/85, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt dat, indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, hij bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, kan verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken.

Verzoeker vraagt *“bij uiterst dringende noodzakelijkheid, doch eerbiedig, om bij wege van voorlopige maatregel, o.g.v. art. 39/85 Vreemdelingenwet, zo snel mogelijk uitspraak te doen over het volgend schorsingsverzoek: Het schorsingsverzoek voor verzoeker ingediend bij uw Raad bij verzoekschrift dd. 11 juni 2014 tegen het inreisverbod van 3 (drie) jaar dd. 15.05.14”.*

De Raad stelt vast dat de beslissing met betrekking tot dewelke verzoeker de Raad vraagt er bij uiterst dringende noodzakelijkheid uitspraak over te doen reeds het voorwerp was van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid die door hem werd ingediend op 21 mei 2014. Deze vordering werd verworpen bij arrest nr. 124 622 van 23 mei 2014, om de volgende redenen :

“Uit de uiteenzetting van verzoeker kan niet worden opgemaakt waarom een gewone schorsings-procedure met betrekking tot het inreisverbod (bijlage 13sexies) te laat zou komen. Met zijn betoog dat zijn repatriëring tot gevolg heeft dat het inreisverbod van 3 jaar zich feitelijk opdringt en het hem onmogelijk maakt om gedurende drie jaar de Schengenzone te betreden, brengt verzoeker geen enkel concreet gegeven aan waaruit blijkt dat zijn onmiddellijke terugkeer op het Belgisch grondgebied na zijn verwijdering absoluut noodzakelijk is waardoor het inreisverbod met onmiddellijke ingang geschorst zou moeten worden. Bijgevolg stelt de Raad vast dat er geen uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is.”

Artikel 39/82, § 1, vierde en vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende :

“De verzoeker dient, wanneer hij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, te opteren hetzij voor een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, hetzij voor een gewone schorsing. Hij kan op straffe van niet-ontvankelijkheid noch gelijktijdig noch opeenvolgend hetzij opnieuw toepassing maken van het derde lid, hetzij in zijn in § 3 bedoeld verzoekschrift andermaal de schorsing vorderen.

In afwijking van het vierde lid en onverminderd het bepaalde in § 3, belet de verwerping van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet dat de verzoeker nadien een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure instelt indien deze vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond.”

Het geval zoals voorzien in het vijfde lid doet zich voor. Nadat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd afgewezen omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet was aangetoond, heeft de verzoeker een gewone vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring aanhangig gemaakt.

Wat verzoeker thans tracht te bewerkstellingen, met name door de omweg van de voorlopige maatregelen opnieuw de uiterst dringende behandeling vragen van de door hem ingediende vordering tot schorsing, druist echter volledig in tegen de doelstelling die de wetgever voor ogen had en die tot uiting komt in het hiervoor geciteerde vierde lid van artikel 39/82 van de vreemdelingenwet, met name het verbod om opeenvolgende vorderingen bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen.

De vordering is derhalve niet ontvankelijk.

Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid is onontvankelijk.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS